

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Çanakkale bir mağrur yara, Çanakkale koyun koyuna toprağın bağrında yatan mana. Çanakkale on beş yaşında dalından düşen körpe yaprak. Çanakkale tarihten bir gurur, Çanakkale’de dediler yedi düvele, dur! Çanakkale kutlu bir destan, Çanakkale duyurdun dünyaya yüce bir şan...

Düşman geldi vatanımıza işgal için. Sandı ki Türkler boyun eğecek. Oysa Türk milleti daima hür yaşamış. Malazgirt’te, Varna’da, Kosova’da bir arslan olmuş; zincirlere sığmamış. Özgürlük Türk’e, Türk özgürlüğe sevdalanmış. Zafer bir ateş olmuş, yanmış; kora dönmüş yürekte. Ve zafer üç dakikaya sığan kısacık bir ömre bürünmüş...

Bunun için çıktılar yola. Yaşları daha on beş. Kınalanmış elleri vatana kurban olsun, diye. Çünkü vatandı tehlikede olan. Bu uğurda coşmalı gönülden. Kartal olup süzülmeli yurdun göğünde. Korku salmalı, nam salmalı dört bir yana.

Cephede onları bekleyen ise yokluk. Bir de iliklere işleyen soğuk... Çarığı yok, ekmeği yok, bir tas çorbası, suyu yok... Vatani kurtarmak dururken sığınılır mı bu bahanelere? Sığınmadı hiç kimse, kabullenmedi yurdu düşmana teslim etmeyi. Ve biri, güneş gibi doğdu her sipere. Dedi, olur. Dedi, elbet gidecekler geldikleri gibi! Sadece savaşmalı yoklukla, soğukla ve düşmanla. Çünkü Çanakkale yol değil vatanın bağına uzanan. Çünkü Türk milleti kolay lokma değil, yenilir yutulur değil! Çünkü Çanakkale geçilmez topla tüfekle. İnanmak gerekir sadece. Vatani kurtarmaya inanmak, kazanmaya inanmak. Ata’ya inanmak ve zafere inanmak...

Bu inançla havada uçuştur mermiler, batırıldı gemiler. Bombalar yağdı sağanak sağanak ama sadece göğüsler siper oldu. Ölüme yürüdü her bir nefer, şehadet şerbetini içtiler Çanakkale’de kana kana...

Anafartalar’da, Conkbayırı’nda, Arıburnun’da nice kahramanlar doğdu isimleri bilinmeyen. Seyit Onbaşılar, Mücahide Hatice Hanımlar, Albay Cevdet Beyler ve Mustafa Kemaller olarak yazıldılar tarihe altın harflerle. Kan döküldü, can verildi ve gösterildi bütün dünyaya Türk’ün asla esarete boyun eğmeyeceği. Ve Türk’ün öz yurduna düşman elinin asla değemeyeceği... Bu güç karşısında çaresiz, şaşkın, güçsüz düşman... Yenilgiyi kabullenmek düştü onun payına. Ve geldikleri gibi gitmek... Böylece herkes gördü inançla alın yazılarının değişebileceğini. Vatan uğruna neler yapılabileceğini...

Ve yüzyıllardır bütün dünya Çanakkale’yi anladı: Çanakkale yenilmezlik, Çanakkale ölümsüzlük... Çanakkale vatan için, özgürlük için, bayrak için ölüme yürüyüş. Çanakkale şehitlik için Allah’a yakarış ve tarihten “geçilmez” diye tüm dünyaya başkaldırış...

Halenur Ertürk

8/B

Trabzon / Beşikdüzü Şehit Öğretmen Gürhan Yardım Ortaokulu